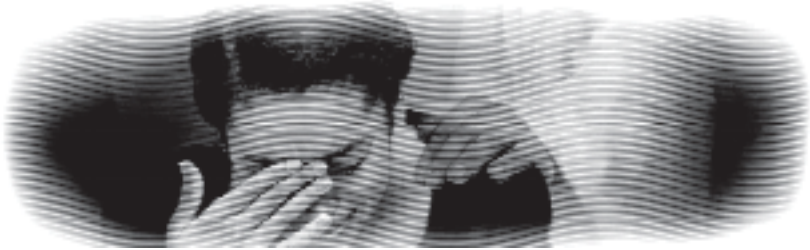

Ăn Năn Và Tha Thứ

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Ê-sai 61:10; Ô-sê 6; Công-vụ 3:18, 19; Xuất Ê-díp-tô Ký 34:1-10; Rô-ma 6:23; Ma-thi-ơ 22:1-14.

CÂU GỐC: “Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác” (1 Giăng 1:9).

Đất Hứa dường như quá xa đối với dân Y-sơ-ra-ên, là những người đang đóng trại dưới trụ mây trên đồng bằng. Môi-se đã lên trên ngọn núi bị bao phủ bởi đám mây mù dày đặc từ nhiều ngày trước. Họ nghĩ rằng chắc hẳn đến nay người lãnh đạo của họ đã chết rồi, nếu không phải vì đói khát thì có lẽ cũng vì ngọn lửa thiêu đốt trên đỉnh núi. Đám dân pha tạp này (người Y-sơ-ra-ên cùng với những người dân đã ra khỏi Ai Cập với họ trong cuộc Xuất Hành) cảm thấy bồn chồn và thiếu kiên nhẫn, sẵn sàng lên đường tiến đến xứ đượm sữa và mật. Mặc dù chính những người này, chỉ vài ngày trước đó, đã long trọng lập giao ước với Đức Chúa Trời để vâng lời Ngài, nay lại muốn một hình tượng mà họ có thể nhìn thấy. Thế là, họ tụ tập quanh trại của A-rôn và đòi ông phải làm cho họ một thần tượng. Vì sợ cho sự an toàn của chính mình, A-rôn đã đồng ý. Trong Xuất Ê-díp-tô Ký 32-34, chúng ta đọc thấy câu chuyện buồn này diễn tiến như thế nào.

Câu chuyện này chỉ là một trong những câu chuyện của Kinh Thánh dạy chúng ta về sự ăn năn và sự tha thứ, là chủ đề của bài học tuần này. Hãy ghi nhớ chủ đề của câu gốc trong tuần này khi bạn học mỗi ngày. Đúng vậy, chúng ta phạm tội, nhưng nhờ sự chết của Chúa Giê-su trên thập tự giá, tại đó sự tha thứ sẵn sàng cho tội nhân chân thành xưng tội và ăn năn.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 6 tháng 6.

Nhịp Sống Vội Vã

Đó là một tuần thật bận rộn. Dù biết còn rất nhiều việc phải làm trước ngày Sa-bát, nhưng những việc khẩn cấp dường như đã lấn át những điều quan trọng, và trước khi bà kịp nhận ra thì mặt trời đã lặn. Cả gia đình cùng chia sẻ một bữa ăn tối thú Sáu đặc biệt và cùng nhau thờ phượng.

Nhưng khi sáng Sa-bát đến và bà thức dậy sớm, nhìn thấy phòng tắm bị bẩn, thế là bà phải lau chùi. Rồi bà thấy con trai nhỏ của mình làm ướt giường, nên bà bỏ ga giường của con vào máy giặt cùng với những quần áo khác. Trong lúc chuẩn bị bữa sáng cho gia đình, bà nhận ra không có món tráng miệng cho bữa trưa, nên vội vàng nướng ít bánh chuối. Bà thấy chồng mình cần một chiếc áo sơ-mi được ủi để đi nhà thờ, nên bà làm luôn việc đó, rồi gấp vài bộ quần áo và đem rác ra ngoài.

Rồi bà chợt nhận ra. *Hôm nay là ngày Sa-bát—một ngày mà tôi yêu thích hơn bất cứ ngày nào khác! Thế mà tôi đang ở đây, làm tất cả những việc lặt vặt này, và để cho chúng làm mình xao lãng khỏi ý nghĩa thật sự của ngày Sa-bát—đó là đến gần Đức Chúa Trời.*

Chỉ trong chốc lát, tâm trí bà bắt đầu biện minh cho những hành động của mình—đây đều là những việc cần phải làm. Thật sự là vậy sao? Bà nhận ra mình đang hành động giống như Ma-thê, “mang lo về việc vặt” (*Lu-ca 10:40*), nhưng lời của Chúa Giê-su vang lên trong tâm trí bà: “Người chịu khó và bối rối về nhiều việc; nhưng có một việc cần mà thôi. Ma-ri đã lựa phần tốt, là phần không có ai cất lấy được” (*Lu-ca 10:41, 42*). *Phần tốt ấy.* Ngồi dưới chân Chúa Giê-su vì một tình yêu sâu đậm dành cho Ngài—không chỉ trong ngày Sa-bát mà mỗi ngày. Sáng hôm đó bà đã không chọn điều ấy.

Bà yêu mến Đức Chúa Trời, nhưng thật dễ quên rằng Ngài đã ban ngày Sa-bát cho bà như một món quà về thời gian để làm cho mối quan hệ giữa Chúa và bà thêm vững mạnh. Những giọt lệ lặng lẽ rơi xuống từ đôi mắt, khi bà đứng đó trong bếp.

Mục đích của ví dụ này không phải để tập trung vào việc chúng ta nên hay không nên làm gì trong ngày Sa-bát; nhưng là lời nhắc nhở rằng tại sao điều quan trọng đối với chúng ta là phải nhận ra những điều làm suy yếu hoặc phá vỡ mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời. Khi lòng chúng ta cảm nhận nỗi đau của tội lỗi và sự chia cách, thì hãy kêu cầu cùng Ngài, Chúa Giê-su ở rất gần (*Thi thiên 53:2*). Trong đôi tay đầy dấu máu của Ngài, Ngài cầm một chiếc áo trắng. Ngài thấy những giọt lệ ăn năn của chúng ta và cất bỏ chiếc áo dơ bẩn của chúng ta. Sau đó, Ngài khoác chiếc áo công bình tinh sạch của Ngài, bao phủ chúng ta hoàn toàn. Sự tinh sạch của Ngài che phủ tội lỗi mà chúng ta đã xưng ra—hoàn toàn và trọn vẹn. Chúng ta có thể giặt áo mình trong huyết Ngài (*Khải huyền 7:14*).

Ê-sai 64:6, Xa-cha-ri 3:4, và Ê-sai 61:10 bày tỏ lẽ thật quan trọng nào về sự công bình của Đấng Christ cho chúng ta? Tại sao chúng ta phải luôn bám chặt vào điều Đức Chúa Trời hứa với chúng ta trong những câu này?

Sự Thúc Giục Của Thánh Linh

Khi nghĩ về khoảng cách giữa mình với vợ, ông biết rằng mình đã sai. Ông đã không tử tế, đã khắc nghiệt, và đã nói ra những lời khiến ông hối tiếc. Nhưng rồi ý nghĩ tiếp theo xuất hiện: *Nhưng chẳng phải cô ấy cũng đáng bị như thế, dù chỉ một chút sao?*

Những suy nghĩ này có quen thuộc với bạn không? Thật dễ chuyển từ cảm giác hối hận sang biện minh cho suy nghĩ và hành động của mình. Không phải lúc nào cũng dễ nói rằng, “Tôi xin lỗi...” khi chúng ta làm điều sai, nhưng điều đó lại vô cùng cần thiết để xây dựng lại hay củng cố bất kỳ mối quan hệ nào.

Điều đó cũng đúng với chúng ta và Đức Chúa Trời. Thánh Linh thường thúc giục tâm trí chúng ta nghĩ đến những tội lỗi mà chúng ta phạm. Lòng chúng ta được rung động bởi những thúc giục ấy, nhưng thật dễ dàng gạt bỏ tiếng nói êm dịu, nhỏ nhẹ đó khi chúng ta tự biện minh cho hành động của mình. Một trong những vai trò của Đức Thánh Linh là “khiến thế gian tự cáo về tội lỗi” (*Giăng 16:8*). Thật là một món quà kỳ diệu từ Đức Chúa Trời (*Luca 11:13*), vì chúng ta cần những sự cáo trách ấy để sửa chữa khoảng cách có thể dẫn đến xuất hiện trong con đường mà chúng ta đang đi với Ngài!

Đọc Ô-sê 6. Bạn đặc biệt nhận thấy điều gì ở đây về cách Đức Chúa Trời mô tả chính Ngài trong lời kêu gọi ăn năn của Ngài?

Hãy nghĩ đến vai trò của Đức Thánh Linh trong quá trình ghép chúng ta trở lại với Gốc Nho (*Giăng 15:4*). “Chúng ta thường buồn rầu vì những việc làm xấu xa của mình đem lại những hậu quả khó chịu cho chính mình; nhưng đó không phải là sự ăn năn. Sự buồn rầu thật về tội lỗi là kết quả của công việc Đức Thánh Linh. Thánh Linh bày tỏ sự vô ơn của tấm lòng đã khinh để và làm buồn lòng Cứu Chúa, và đem chúng ta đến trong sự ăn năn thống hối dưới chân thập tự giá. Mỗi một tội lỗi đều làm cho Chúa Giê-su bị tổn thương thêm một lần nữa;...chúng ta than khóc vì tội lỗi đã đem nỗi đau đớn đến cho Ngài. Sự than khóc như vậy sẽ dẫn đến việc từ bỏ tội lỗi.” —Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 300.

Sự thật là, chúng ta không thể tăng trưởng trong mối quan hệ của mình với Đức Chúa Trời khi những tội lỗi mà chúng ta lựa chọn và nuôi dưỡng vẫn đứng giữa chúng ta và Ngài. Tất cả chúng ta đều đã thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nhưng khi Đức Thánh Linh nhắc nhở chúng ta về những tội lỗi ấy, thì chúng ta có thể—và cần phải—ăn năn về tội lỗi của mình (*Ê-phê-sô 4:30*).

Lần cuối cùng bạn nghe một lời quở trách hay lời kêu gọi ăn năn là khi nào? Bạn đã đáp lại thế nào? Hãy dành ít thời gian ngay bây giờ trong sự cầu nguyện, xin Đức Chúa Trời làm mềm lòng bạn và mở tai bạn để nghe tiếng Ngài trong Lời Ngài tuần này.

Sự Ăn Năn Thật

Thế gian dồn dập tấn công chúng ta bằng những thông điệp về sự độc lập, sự buông thả, và sự đề cao bản thân—hoàn toàn trái ngược với các nguyên tắc của vương quốc Đức Chúa Trời. Điều thú vị là những lời đầu tiên của Giăng Báp-tít và Chúa Giê-su được Kinh Thánh ghi lại khá giống nhau. Giăng nói, “Các người phải ăn năn, vì Nước Thiên Đàng đã đến gần” (*Ma-thi-ơ 3:2*). Chúa Giê-su phán, “Kỳ đã trọn, nước Đức Chúa Trời đã đến gần; các người hãy ăn năn và tin đạo Tin Lành” (*Mác 1:15; xem thêm Lu-ca 24:46, 47*). Cả Chúa Giê-su lẫn Giăng đều kêu gọi những người nghe mình phải ăn năn vì nước thiên đàng đã gần. Phải chăng sứ điệp ấy vẫn còn phù hợp và cần thiết cho chúng ta ngày nay?

Đọc Công-vụ 3:19, 20. Tại sao sự ăn năn lại quan trọng đến vậy trong tiến trình tăng trưởng thuộc linh? “Kỳ thơ thái” là gì?

Lòng nhân từ và tốt lành của Đức Chúa Trời dẫn chúng ta đến sự ăn năn (*Rô-ma 2:4*). Sự ăn năn bao gồm hai bước: (1) thật sự đau đớn và buồn rầu vì tội lỗi của mình; và (2) chân thành quyết định từ bỏ tội lỗi. Trong Kinh Thánh, sự ăn năn hầu như luôn gắn liền với sự tha thứ. Chúng ta thật lòng ăn năn; Đức Chúa Trời tha thứ. Đơn giản là như vậy (*1 Giăng 1:9, Khải huyền 3:19*). “Chúa không chậm trễ về lời hứa của Ngài như mấy kẻ kia tưởng đâu, nhưng Ngài lấy lòng nhịn nhục đối với anh em, không muốn cho một người nào chết mất, song muốn cho mọi người đều ăn năn” (*2 Phi-e-rơ 3:9*). Khi mỗi cá nhân chuẩn bị tâm hồn mình cho sự tái lâm, thì Đức Chúa Trời ban cho chúng ta thời gian để làm hòa với Ngài.

Chúa Giê-su đã chịu đau đớn, chết, và sống lại để khi chúng ta ăn năn, ân điển của Ngài có thể làm điều kỳ diệu trong đời sống chúng ta. Trái với thế gian, vốn bảo chúng ta rằng cứ như hiện tại là tốt rồi, Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta quay về với Ngài trong sự ăn năn và đức tin (*Công vụ 20:21*), hoàn toàn phó mình trong tay Ngài để Ngài có thể tía sửa và uốn nắn tính cách chúng ta y theo tính cách Ngài một cách tuyệt vời, hầu làm chúng về Ngài (*Giăng 15:2, 8*). Rồi chúng ta tăng trưởng và kết quả xứng đáng với sự ăn năn (*Ma-thi-ơ 3:8*).

“Không có sự ăn năn chân thật nào mà không dẫn đến sự thay đổi. Sự công bình của Đấng Christ không phải là một chiếc áo choàng để che phủ tội lỗi chưa được xưng ra và chưa từ bỏ; đó là một nguyên tắc sống biến đổi tính cách và kiểm soát hành vi.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 555, 556.

Sự ăn năn dẫn đến sự sống (*Công vụ 11:18*) và là một phần quan trọng trong việc tăng trưởng trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời. Trong tiến trình đầu phục, ăn năn, và để Đức Chúa Trời tía sửa bạn, bước nào là khó nhất đối với bạn?

Ân Điển Dư Dật

Khi chúng ta cảm nhận gánh nặng của tội lỗi và để Đức Thánh Linh dẫn mình đến chân thập tự giá, chúng ta nên cầu xin sự tha thứ của Đức Chúa Trời, biết rằng “Đức Giê-hô-va có lòng thương xót, hay làm ơn, chậm nóng giận, và đầy sự nhân từ” (*Thi thiên 103:8*). Chính Đức Chúa Trời phán câu này (*Xuất Ê-díp-tô Ký 34:6*) sau khi dân được chọn của Ngài làm buồn lòng Ngài.

Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 34:1–10. Lễ thật quan trọng nào được tìm thấy ở đây?

Sự thật rằng Chúa có lòng thương xót, hay làm ơn, chậm nóng giận, và đầy sự nhân từ cũng chính là lý do Chúa Giê-su đã chết trên thập tự giá—để mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời được phục hồi.

Chính khi chúng ta sẵn sàng nhìn nhận và xưng tội của mình; khi chúng ta nói: *Lạy Chúa, con lại đến đây...* “*Xin thương xót lấy con, vì con là kẻ có tội!*” (*Lu-ca 18:13*), thì Chúa Giê-su—Đấng đã hành động trong chúng ta và vì chúng ta qua Đức Thánh Linh ngay trước cả khi chúng ta kêu cầu cùng Ngài—thấy gánh nặng ấy và cất nó khỏi chúng ta. Những gánh nặng của chúng ta được cất khỏi tại đồi Gô-gô-tha, và Chúa Giê-su chắc chắn ở rất gần khi chúng ta đến với Ngài, và ngay cả trước đó, Ngài tìm kiếm chúng ta như Đấng Chấn Chiên Nhân Lành và đứng ngoài cửa mà gõ (*Khải huyền 3:20*). Đứng đứng xa thập tự giá và nhìn Đức Chúa Trời từ đằng xa. Hãy chạy đến với Chúa Giê-su và trao mọi tội lỗi cùng gánh nặng của mình cho Ngài để nhận lấy sự công bình của Ngài (*Xa-cha-ri 3:4*).

Đọc chậm rãi những câu sau đây. Hãy viết bằng lời của riêng bạn những gì các câu Kinh Thánh đó nói với bạn về ân điển của Đức Chúa Trời dành cho bạn:

“**Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta**” (*Rô-ma 6:23*).

“**Vả, luật pháp đã xen vào, hầu cho tội lỗi gia thêm; nhưng nơi nào tội lỗi đã gia thêm, thì ân điển lại càng dư dật hơn nữa, hầu cho tội lỗi đã cai trị làm nên sự chết thể nào, thì ân điển cũng cai trị bởi sự công bình thể ấy, đặng ban cho sự sống đời đời bởi Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta**” (*Rô-ma 5:20, 21*).

“**Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết**” (*Rô-ma 5:8*).

Chiếc Áo Đắt Giá Nhất

Y phục sang trọng thường được thế gian dùng như tiêu chuẩn để xác định người giàu. Có người nói, “Tôi ăn mặc thế này để bày tỏ tôi là ai.” Nhưng trên thiên đàng, mọi thứ ngoài mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời rồi sẽ qua đi (*Ma-thi-ơ 6:19-21*). Bản sắc cá nhân của chúng ta phải được gói trọn trong Chúa Giê-su và chiếc áo công bình trọn vẹn của Ngài.

Hãy đọc thí dụ trong Ma-thi-ơ 22:1-14 mà Chúa Giê-su kể để giải thích điều này. Bạn có thể tìm thấy những sứ điệp nào trong thí dụ ấy?

Chúa Giê-su gọi người không mặc áo lễ là “bạn,” và mặc dù ông không đáp lại, chắc hẳn giữa Chúa Giê-su và người ấy phải có một mối quan hệ. Người ấy hẳn đã biết về chiếc áo lễ, nhưng đã chọn không mặc nó. Bản tính của Chúa Giê-su là trọn vẹn và không tí vết, và Ngài ban nó cho chúng ta để hội thánh Ngài “được mặc áo sáng láng tinh sạch bằng vải gai mịn” (*Khải huyền 19:8*), “không vết, không nhăn, không chi giống như vậy” (*Ê-phê-sô 5:27*).

Vải gai mịn ấy “là sự công bình của Đấng Christ, là bản tính không tí vết của chính Ngài, được ban cho những ai bởi đức tin tiếp nhận Ngài làm Cứu Chúa cho cuộc đời mình.”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, tr. 310.

A-đam và Ê-va đã mặc một chiếc áo trắng bằng ánh sáng dịu dàng trước khi họ phạm tội; sau khi phạm tội, họ nhận ra mình lỏa lồ (*Sáng thế Ký 3:7*) và kết lá vả làm áo che thân. Rồi Đức Chúa Trời thay những chiếc lá vả ấy bằng chiếc áo làm từ da thú. Đã có một sự hy sinh để tạo nên chiếc áo cho họ. Cũng như vậy, chúng ta tiếp nhận sự hy sinh của Chúa Giê-su bằng cách tiếp nhận chiếc áo công bình của Ngài. “Lỏa lồ và xấu hổ, họ tìm cách thay thế y phục thiên thượng bằng cách khâu lá vả lại để che thân. . . . Những gì con người nghĩ ra không bao giờ có thể thay thế được chiếc áo thánh khiết mà họ đã đánh mất. Không một chiếc áo lá vả nào, không một trang phục nào theo tiêu chuẩn của thế gian, có thể được mặc bởi những con người được ngồi cùng với Đấng Christ và các thiên sứ tại tiệc cưới Chiên Con. Chỉ có sự che phủ do chính Đấng Christ ban cho mới có thể làm cho chúng ta xứng đáng xuất hiện trước mặt Đức Chúa Trời. Sự che phủ này, là chiếc áo công bình của chính Ngài, Đấng Christ sẽ đặt trên mọi linh hồn ăn năn và tin nhận.”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, tr. 311.

Suy ngẫm: Hằng ngày chúng ta nên chọn mặc chiếc áo công bình của Chúa Giê-su. Điều này thật sự có ý nghĩa gì, và chúng ta thực hiện điều đó như thế nào?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC: Kinh Thánh thường dùng các ẩn dụ về nông nghiệp để mô tả tình trạng thuộc linh của chúng ta. Ô-sê 10:12 là một ví dụ tiêu biểu tóm tắt những điều chúng ta đã thảo luận trong tuần này:

“Hãy gieo cho mình trong sự công bình, hãy gặt theo sự nhân từ; hãy vỡ đất mới! Vì là kỳ tìm kiếm Đức Giê-hô-va, cho đến chừng nào Ngài đến và sa mưa công bình trên các người.”

Chúng ta gieo, gặt, vỡ đất cứng, và tìm kiếm Đức Chúa Trời để Ngài đến gần chúng ta. Mảnh đất cứng của lòng chúng ta phải được chuẩn bị và sẵn sàng để mưa (Đức Thánh Linh) tuôn đổ trên đó. Đức Chúa Trời có thể ban cho chúng ta lòng khao khát chuẩn bị đất, nhưng cuối cùng, mối quan hệ với Ngài là một sự hợp tác (*xem Phi-líp 2:12, 13*). Chúng ta phải nhìn về phía Ngài, đưa tay ra với Ngài, và bám chặt lấy Ngài. Khi đó, Ngài làm việc trong chúng ta để hoàn thành phần còn lại.

Ý nghĩa của ví dụ lớn trong việc bám chặt lấy Đức Chúa Trời có thể được tìm thấy trong những câu Kinh Thánh này: “Mắt các người đã thấy điều Đức Giê-hô-va làm; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người có diệt khỏi giữa người mọi kẻ tin theo Ba-anh-Phê-ô. Còn các người, là những kẻ vẫn theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, ngày nay hết thầy còn sống” (*Phục truyền Luật lệ Ký 4:3, 4*).

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. “Xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, mà cứu chúng tôi khỏi điều ác!” (*Ma-thi-ơ 6:13*). Chúa Giê-su đã đặc biệt dạy các môn đồ cầu nguyện như vậy, nhưng liệu chúng ta có giữ dòng suy nghĩ này trong những lời cầu nguyện hằng ngày của mình không? Bạn có thường xuyên cầu xin sự bảo vệ khỏi sự cám dỗ và tội lỗi không?
2. Bạn sẽ giải thích món quà quý giá là chiếc áo công bình của Đấng Christ như thế nào cho một người chưa tin Chúa hoặc một tín hữu mới?
3. Chiếc áo công bình của Đấng Christ liên hệ thế nào với sứ điệp về đền thánh, vốn nói về việc Đức Chúa Trời tha thứ và làm sạch tội nhân ăn năn? Bạn hiểu về đẹp và sự phong phú của sứ điệp này đến mức nào?